

[Aksel Larsen.]

ingen, der drømmer om, at vi her i dag eller på nuværende tidspunkt eller i dette forår skal træffe beslutning om, hvor lufthavnen skal ligge, og hvilken forbindelse der skal have prioritet, den over Øresund eller den over Store-Bælt — det er der slet ingen fare for.

Jeg takker ministeren for den udførlige og sobre redegørelse. Jeg ved godt, der kunne være givet en langt mere udførlig redegørelse, men dette tillod tiden, forretningsordenen og den højtærede formand jo ikke, og jeg synes, vi har fået en redegørelse, som giver tilstrækkeligt grundlag til, at vi i hvert fald her kan diskutere den og tage stilling til, hvad folketinget videre vil gøre.

Det er jo egentlig første gang, folketinget kommer til at beskæftige sig med spørgsmålet om Københavns lufthavns fremtid, når Kastrup ikke mere kan anvendes, om Øresundsproblemerne i det hele taget, udbygningen af Øresundsregionen, og man kan måske sige, at det burde være sket noget før. Men nu er lejligheden der, nu må folketinget beskæftige sig med det, og naturligvis må vi sikre os, at folketinget kommer ind i billedet, ind i forhandlingerne, ind i overvejelserne, således at det sker ved et samspil mellem folketinget, ministeren, regeringen, eksperterne, Nordisk Råd, de øvrige landes regeringer og parlamentet osv. Det er betingelsen for, at vi til sin tid kan træffe de beslutninger, der må træffes.

Det er jo en sag, der har beskæftiget regeringerne i mange år, og den har beskæftiget Nordisk Råd i mange år, og måske må jeg minde om, at nu er det 3 år siden, Nordisk Råd i Reykjavik med alle stemmer imod 8 — det var 8 svenske medlemmer — rekommanderede regeringerne dels at bygge den første faste forbindelse over Øresund mellem København og Malmø, dels at undersøge, hvor man bedst kunne placere en nordisk storlufthavn i Øresundsområdet, idet man tilføjede: man bør først og fremmest undersøge alternativet Saltholm. Så længe har Nordisk Råd i hvert fald haft en

mening om sagen, og nu er det naturligvis det danske folketings og den danske regerings sag at drive den videre frem for at nå en afgørelse — og den rigtige afgørelse.

Det, der gør det påkrævet meget snart — jeg siger ikke i dag eller i dette forår — at nå til en afgørelse om lufthavnens kommende placering, er jo luftfartens rivende vækst. Alle prognoser bliver forældede, det har vi hørt tilstrækkeligt om. Det ligger sådan, at det er klart, at Kastrup lufthavn hverken med eller uden udvidelser, medmindre man tager praktisk talt hele Amager ind, vil kunne klare den nødvendige luftfart her i området. Der må skaffes en ny og bedre lufthavn.

Så er der det ved det, at i de nordiske lande — hvis man tænker på de nordiske landes områder som sådanne — er der kun ét sted, hvor man kan placere den virkelige storlufthavn. Jeg tror ikke, hr. Horn skulle have brugt udtrykket „centrallufthavn“ — det vil ikke lyde godt i Sverige. Der er kun ét sted, man kan placere den virkelige storlufthavn, og det er i Øresundsområdet. Der findes den nødvendige befolkningskoncentration, den nødvendige industri- og erhvervs-koncentration, der findes virkelig stedet, hvor storlufthavnen kan placeres både af erhvervsmæssige, befolkningsmæssige og geografiske grunde, der vil det egnede store trafikcentrum, for lufttrafikken kunne anbringes — ja, nu kom jeg selv til at sige omtrent det samme som hr. Horn — og derfor må vi se på, hvilke muligheder der findes her. Det er jo også det, Nordisk Råd har peget på, og så har Nordisk Råd som sagt peget på, at man først skulle undersøge Saltholm-alternativet.

Men til dette kommer, at det må anses for sikkert, at vi får en fast forbindelse over Øresund imellem København og Malmø og formentlig senere mellem Helsingør og Helsingborg. Disse faste forbindelser vil bevirke, at der kommer en rivende udvikling i gang her i området, såvel på Sjælland som i Skåne, at der her i Øresund bliver skabt et virkelig stort erhvervsøkonomisk kraft-